

Előfizetés:

Egész évre 8 kor.
Fél évre 4 kor.
Negyed évre 2 kor.
Havonként 70 fill.
Egyes szám ára
20 fillér.

ASZÓDI HIRLAP

Hirdetésdíj:
egyhasznos pett-
sor 10 fillér, több-
szörös hirdetésért
jutányosabb.

Nyitlár: minden
sor 40 fillér.

A galgavölgyi községek közgazdasági, társadalmi és közművelődési hetilapja.

Szerkesztőség és kiadóhivatal a Petőfi-nyomdában,
Aszód, Főút 482. szám.

Felelős szerkesztő: DR. GLÜCK ADOLF.

Hirdetéseket fölvesz a kiadóhivatal. — Hirdetési
díjak előre fizetendők.

Aszód jövője.

Irta: dr. Preszly Elemér orsz. képviselő.

Van-e Aszódnak jövője? Erre a kérdésre csakis igennel felelhetünk. Természetes fekvése, a fővároszhoz való közelsége, meglevő és létesítendő vasuti hálózata, lakosainak életrevalósága, piaca és vásárja mind arra predesztinálja, hogy erős, egészséges ipari, kereskedelmi, vasuti gócponttá fejlődjék.

A kiegyezés után törvényhozásnak és kormányának évtizedekig a központosítás volt a programja, melyet vasakarattal keresztül vitt, megvalósított.

Nagygyá, hatalmassá tettük fővárosunkat, mely az egész ország lakosainak filléréiből és verejtékéből fejlődött világvárossá. Minden ut Budapestre vezetett, mint valamikor a római világbirodalomban Rómába. Az összes állami hivatalok, intézmények, gyárak és vállalatok, tudomány és irodalom, ipar és kereskedelem, szakiskolák és egyetemek, színház és művészet mind a fővárosban összpontosultak, a fővárost emelték, a fővárost fejlesztették. A vidéki

városok pedig ezalatt vegetáltak, szürkévé, néptelenné váltak, visszafejlődtek.

Ha ez a politika indokolható volt eddig: semmi esetre sem helyeselhető, követhető ezután. Budapest ma már nem tudja állami életünk összes igényeit ellátni: a fővárosban az élet drága, a lakások megfizethetetlenek; vannak helyek, ahol egy négyzet-öl területnek nyolc-tíz ezer korona az ára, az eredmény az, hogy a kis existenciák kishivatalnokok és munkások kénytelenek a fővárosból a vidékre menekülni.

Magyar nemzeti szempontból egyedül helyes politika az, mely erős vidéki gócpontok fejlesztésével, a vidéki városok erősítésével iparkodik a magyarság ügyét előbbre vinni. A vidéki városok minden támogatás nélkül nagy mértékben szolgálták a magyarosítás ügyét, vidéki városaink néhány évtized alatt mind megmagyarosodtak, a magyarságnak fellegváraivá lettek.

Erősítsük, fejlesszük vidéki városainkat: ezzel megoldottuk a kivándorlás nehéz problémáját.

Az emberfelesleget a falu, az egészséges falu producálja. Minden kis falunál

elkövetkezik az idő, hogy a lakosság szaporodásával szűk lett a falu kis határa, a lakosság egy részének abba kell hagynia a mezőgazdasági foglalkozást, vándorbotot kell kezébe ragadnia, hogy kenyér után nézzen. Ezt a falusi emberfelesleget egy jóideig a főváros fogadta be: gyáraiban, építkezéseiben, vállalataiban, vasutainál kaptak állást, kaptak kenyeret.

Ma már a főváros az emberfölsőleget kenyérhez juttatni nem tudja, hisz magából a fővárosból is valóságos kivándorlás indult meg az utolsó években. Munka nélkül, kenyér nélkül kénytelenek véreink tengerre kelni. Tizenöt év alatt egy millió ötszáz-ezer ember hagyta el az országot, nagy része örökre bucsut mondott a régi hazának.

Ha a vidéki városokat erősítjük, fejlesztjük, ha a vidéki városokban egészséges ipar tud megteremni, ha gyárkérmények emelkednek, melyeknek füstje az égbe száll: akkor nem kell a magyarnak Amerikába mennie, hisz a magyar állam területén nem husz, hanem 30—40 millió ember megélhet, kenyeret szerezhet, ha

TÁRCA.

A legátus ur bibliája.

Felhagytunk a cserkészéssel és vonulni kezdtünk az erdőből kifelé. A kissé későn érkezett hosszucsőrűek között nagy pusztitást vittünk véghez. Pedig azt hittük reggel, hogy egy se kerül aggatékra, mert a kedves tiszteletes asszony sok szerencsét kívánt a mai vadászathoz. Már pedig vadásznak szerencsét kívanni — szerencsétlenség.

A langyos tavaszi napsugár félénken lopódzott be az erdő fakadó lombjai közé. A földet takaró moha közül már kikandikált az erdei számoça friss hajtása. A lehullott őszi avarból riadtan ugrott fel egy-egy tapsifüles, üresen hagyva kényelmes vackát. A fácán kakasok dürrögve húztak el fejünk fölött, miközben fiatalabb himród társaink idegesen kapkodták fel puskáikat.

— Hej, de szépen jött. Hogy le tudtam volna huzni — szól az egyik és próbálgat végig nézni a fegyver csövén.

Majd ősszel hékás, majd ősszel — csitítja a lelkesedő puskást Béla barátunk — majd meglátjuk, hogy huzod le akkor. Különböben is jegyezd meg, hogy a jó vadász soh' se dicsekszik. Akkor a legszótlanabb, mikor „talált”.

Dezső barátom mosolyogva lök oldalba: — Hallod a nagy dicsekedőt? Már megint tanít. Közben kiértünk az erdő szélére. A lefelé

haladó nap oda tüzött a domb oldalba, melynek zöld pázsitján letelepedtünk és sütkéztünk az éltető napsütésben. Pista bácsi, a mi élethosszigan kinevezett főhajónk ez alatt kibontotta a kocsioldarékából hátszájkainkat, melyekből hamarosan előkerült az elemózsia. Különféle hideg dolgok jönnek napfényre. Ádáz rohammal megyünk nekik. Farkas étvágygyal fogyasztjuk el. Csak Béla barátunk ér rá beszélgetni, magyarázván nekünk, „laikusoknak” a szalonka válfajait, nem feledkezve még egy két vadászkalandról sem. Ezekkel azonban nem akar dicsekedni, de érdemes arra, hogy Klio megörökítse tábláján a késő utódok testi és lelki épülésére.

Kovács tiszteletes uram, ki épen most fejezte be egy sonkacsontnak letakarítását, felhasználta a Béla barátunk által nyújtott pillanatnyi szünetet — megszólalt.

— Ha megengeditek, én is elmondok nektek egy kis kalandot. Nem ugyan vadászkalandot, de azt hiszem, változatosság kedvéért végig hallgatjátok.

— Halljuk! zugtuk rá.

— Egy kollegámmal esett meg. Arról jutott eszembe, hogy Béla barátunk az előbb Erdőfalvát emlegette. Ott történt a dolog.

— Mint debreceni theologusokat kiküldtek bennünket a vidékre legációba. Az én Laci pajtásom Erdőfalvára került. Szalay nagytiszteletű uram az erdőfalvi kálmínista pap, igazi jó magyar ember nagy örömmel üdvözölte.

— Isten hozott öccém. Érezd magad otthon

a házamnál. Látom, becsületes képed van. Tudsz-e tarokkozni? Megiszod-e a jó bort?

— Mind a kettőhöz értek egy kicsit, szólt szerényen Laci pajtás.

— Most már még jobban szeretlek. Ugy látszik, a rektortok kiválasztott ide. Teljesítette a kérésemet. Megirtam neki, hogy ne olyan anyám-asszony katonáját küldjön, mint tavaly, a ki még a pagátot se ismerte és az ásványvizet bor nélkül itta.

— Már pedig, tudd meg édes öcsém, hogy a mi a testnek jól esik, az nem válik a lélek terhére sem.

— Most pedig eredj a szobába. A kis tiszteletesné majd utba igazít.

— Ilonka! Kis tiszteletesné! Gyere hamar, szállásold be a legátusunkat.

— Rögtön jövök apuska, rögtön, csendült meg egy kedves leányhang az egyik ajtó mögött s már a következő pillanatban kiperdült az ambitusra a „kis tiszteletesné”.

— A lányom — Bartók öcsém a legátus, mutatta be a nagytiszteletű ur egymásnak a fiatalokat.

Bartók öcsém nagyon szegletesen meghajította magát, a szó azonban a torkán akadott. De annál inkább beszéltek a szemei. Ezek először bámulatot fejeztek ki, majd a fokozódó gyönyör kifejezése tátogott rajtuk. Ami érthető is volt, mert a kis tiszteletesné gyönyörűséges, szép lányka volt. Ragyogó fekete szemei, rózsás arca, piros ajka ésbódítóan szépek voltak. Egész megjelenésében volt valami bájos, elragadó.

ipari állammá át tudunk alakulni. A földből magából természetesen nem tudunk valamennyien megélni a huszadik században.

És Aszódnak is fejlődnie kell, Aszód is fejlődni fog. Eddig is fejlődött minden segítség nélkül, teljesen magára hagyatva. Fejlődött természetes erejénél fogva. Jövője pedig reményekre jogosít.

Első nagy lépés az aszódi járás létesítése. Pestmegyében a járásokat 1876-ban állapították meg utójára. Azóta Pestmegye lakossága 100 perccellettel növekedett, az utolsó 10 év alatt pedig 25 perccellettel jobban növekedett Pestmegye lakossága, mint a fővárosé, mely 10 év alatt csak 20 perccellettel növekedett. El se képzelhető tehát, hogy a meglevő járások a közigazgatást jól ellátni tudják ilyen óriási szaporodás mellett. A mi megfelelt 35 év előtt, az nem felel meg ma. Valamennyiünk érdeke a jó közigazgatás. Hisz a közigazgatás a bölcsőtől a sirig kísér bennünket. A közigazgatósági hatóságok kötelessége a nép művelése, tanítása, új keresetforrásoknak, a föld helyesebb művelésének, az állattenyésztés emelésének, az állatfajok nemesítésének előmozdítása. Egy járási főszolgabírónak járása atyjának kell lennie, kinek figyelme mindenre kiterjedjen. Hogyan képzelhető el már most jó közigazgatás a lakosság ily nagymérvű szaporodása mellett. Eminens közigazgatási érdek tehát Pestmegyében új járások létesítése. Az pedig a viszonyok törvényszerűségéből folyik, hogy Aszódnak járási székhelynek kell lennie. A vármegye felismerte ezt, határozatát már pár év előtt meghozta, a megye urai ma is a legnagyobb jó akarattal sürgetik az aszódi járás

felállítását. Eddig a kormányon mult, jobban mondva államháztartásunk mostoha helyzetén, hogy a kérdés elodáztatott. De ha van pénz a csatahajókra, a hadseregére; a közigazgatás emelésére, javítására is kell pénznek lenni, a mi csakis új járások létesítésével érhető el.

A belügyi költségvetés tárgyalásakor — a megyei főtisztviselők felhívására — sürgettem az aszódi járást. Sürgetni fogom ezután is. Sürgetni, kérni kell valamennyiünknek, addig deputációzunk, addig kilincselünk, míg belátják kérelmünk jogoságát; belátják, hogy a közérdeket szolgáljuk, mikor ezen érett kérdés mielőbbi megoldását követeljük.

Ha meglelt a járási székhely, meg kell lennie az aszódi adóhivatalnak és járásbírósnak is, melyek felállítását, nemcsak az állampolgárok érdeke kívánja, hanem kívánja az állami érdek is, a pénzügyigazgatás és igazságszolgáltatás érdeke.

Ezen intézmények Aszódot emelni, fejleszteni fogják, emelik kereskedelmét, megindul az építkezés, emelkedik a lakosság száma.

Lépéseket kell tennünk az irányban is, hogy Aszód katonaságot kapjon.

A véderőreform küszöbön van. Ez — mint tudjuk — létszám emeléssel fog jární. Szaporítani fogják a gyalogzászlóaljok számát, a lovassági, tüzérségi ezredeket. Ha tehát áldozatot hozunk a hadseregért, legalább vizontszolgáltatást is kapjunk kárpótlásul: óriási mérvben emelné Aszód forgalmát, ha csak egy gyalogzászlóaljat is kapna.

Fontos dolog még a vac—aszód—

hatvani vasut kérdése is. Ezen vasut kell, hogy mielőbb kiépüljön. Stratégiai és közlekedési érdekek követelik. Ezen vasutal lehet a fővárosi pályaudvarok tehermentesítésének kérdését megoldani.

Aszód fejlesztése nem lehet egy embernek nem lehet, egy politikai pártnak érdeke, érdeme.

Ilyen fontos, közérdekű kérdésnél le kell omlaniok a pártkereteknek, el kell nemulniok egyéni érdekeknek.

Tegye meg mindenki a maga kötelességét. Hozza meg a város is a maga anyagi áldozatait.

Fogjunk össze valamennyien, a kik ezen kérdésben: Aszód jövője érdekében valamit tehetünk.

Vállvetett munkával, kötelességeinket teljesítve, a közérdeket szolgálva célunkat el fogjuk érni.

Én hiszem és reményelem, hogy mielőbb meglesz az aszódi járás, hogy rövid idő alatt teljesülnek Aszód összes jogos kívánságai és Aszód — mint a Galgavölgy ura — hatalmas, élénk és a mi fő, minden ízében magyar város lesz.

Hogy úgy legyen, szivemből kívánom.

Országos mértékletességi szövetség.

A nyugati kultúra elterjedésével lépést tart és járványszerűen nyomában halad egy rettentő betegség: az alkoholismus. Jelenleg a föld egyik legelső nemzetét, a franciát tizedeli meg annyira, hogy az idevágó statisztikának megdőbbentő képe, nemcsak Gallia népét, hanem a világnak összes nemesen gondolkozó elemeit a létfontartási ösztön által sarkalva, komoly, mentő munkára serkentette.

Hát még, a mikor beszélt. Piros ajkán aprófehér fogai között, mint édes andalító zene csendült meg a szó.

— Hozta Isten legátus uram! Remélem, jó barátok leszünk azon a pár napon át, amíg nálunk lesz. Azt azonban kikötöm, hogy nekem szót kell fogadnia. Tudja, a háztartásban nagy zsarnok vagyok és megkövetelem, hogy nekem mindeki engedelmeskedjék.

— Ugye apuska.

— Ugy úgy, te kis ördög. Hanem vidd már el az öcsémet és oszonáztasd meg, hiszen olyan éhes, hogy már beszélni sem tud, mondta kacagva nagytiszteletű uram.

— Megyünk apuskám. Jöjjön tiszteletes uram. Mondja csak, mit szeret; tejet, kávé, vaj, turót, tojást, szalámit, sonkát, szalonnat. Csak válasszon. Én a sonkát ajánlom, arra jól esik a bor. Apusnak pedig jó bora van.

— Hát ha megengedi, én is a sonkát választom.

— Megengedem. Ez itt a szobája. Majd ha felteritek, szölok. Ezzel a kis tiszteletesné kirepült az ajtón.

Batkó Laci sokáig bámult utána. — Hej a teringettét, ha erdőfalvi tiszteletes volnék, három hét múlva ez a kis lány erdőfalvi tiszteletesné volna. Micsoda aranyos kis lány. Micsoda szemei vannak. Ha az ember bele néz abba a két ragyogó csillagba, elfelejti még a husvétí prédikációt is.

Igy monologizált magában Laci pajtás, miközben elhelyezkedett a csinos tisztá kis szobában.

Csakhamar megcsendült a kis tiszteletesné hangja.

— Megvan terítve tiszteletes uram, már várja a sonka.

A sonka pompás volt. A vacsora még jobb. Vacsora után Laci pajtás kijelentette, hogy ha debreceni theologus nem volna, hát erdőfalvi pap szeretne lenni.

Laci pajtás kitűnő partnernek bizonyult a tarokknál, kétszer elfogta egymásután a jegyző uram huszonegyesét nagytiszteletű uram kimondhatatlan nagy öröme, lévén ő partnere a legátusának.

De hát nem is volt csoda ez a huszonegy fogás. Kitűnő gibice volt Laci pajtásnak. Ilonka ült mellette, aki néha-néha — mi tagadás benne, belepislantott a jegyző uram kártyájába. Szemeik ilyenkor találkoztak. Már t. i. az Ilonkái és a Bartók tiszteletes uré.

Meg is dicsérte ráadásul jegyző uram Lacit.

— Na legátus öcsém, ha prédikálni is ilyen jól tudsz, mint tarokkozni, nagytiszteletű Szalay komám után téged választunk meg erdőfalvi papnak.

— Ahoz is értek valamicskét bátyám — mondta Laci nagy szerényen.

— De a szószékben nem lesz ám olyan jó gibiced, mint most, vélte a rektor uram.

— Nem is kell ott gibic. Ott bizonyosan megnyerem az ultimót.

— Ne mondja olyan bizonyosan, csicseregete

a kis tiszteletesné, szemébe nézve Lacinak, mert megtalálom kontrázní.

— Rekontra is van a világon, különben is majd meghallják holnap.

— Csak azután vigyázzon, tiszteletes uram, nehogy elfogjam az ultimóját, kacagott a kis lány.

— Hamisan mosolygott az arca, a mikor jó éjszakát kívánt a társaságnak és az ajtóból még egyszer vissza szölt.

— Vigyázzon, ne hogy elfelejtse a prédikációját tiszteletes uram . . .

— . . . Bizony már másodszor kukorékoltak a kakasok, a mikor feloszlott a kártya kompánia.

Bartók öcsém alig fordult meg a másik oldalára, már künt hallatszott a kis tiszteletesné hangja.

— Tiszteletes uram, már elsőt harangoztak, siessen.

Sietett is Laci, sietve kapta hóna alá az imakönyvet, meg a bibliát, ép az utolsó percben érkezett, már várta az ajtóban a nagytiszteletű uram.

Már Ilonka is bent ült az első padban és buzgón énekelte a husvétí éneket.

Elhallgatott az orgona. Laci pajtás felsétált a szószékre. Felnyitotta az imakönyvet és gyönyörűen imádkozott. Érces hangja betöltötte a nagy templom minden zugát. Az öreg presbiterek helyeslően bólingatták a legátus ajkáról égfelé szálló fontosé imát.

Elhangzott az Amen.

— Most pedig, folytatta Laci, felolvasom

Milliókat áldoz máris a társadalom és néhány nyugati államnak kormánya az alkoholelles tanoknak terjesztésére és az absztinenciának meghonosítására. Kétségtelen, hogy a nemes tan a műveltebb elem sorából nem egy követőre akadt. De hol marad a nép, melynek minden rétegében sokkal fokozottabb mértékben dühöng az alkoholizmus, mint az intelligensebb osztályokéban. Hiszen a népnek javarésze azt tartja, hogy a munkás az alkoholból, a pálinkából meríti testének erejét, — holott az csak vérét korbácsolja föl, míg testét elsatnyítja, akarat erejét megtöri, elméjét eltoppítja, lelkét megmérgezi.

A nemzetmentő harcot különösen a nép érdekében keil megküzdenünk. De hogy az meddő ne maradjon, nem lehet és nem szabad arra gondolnunk, hogy egy lassan elharapódzott s az emberi szervezetet és idegrendszeret hatalmába ejtett bajt egy csapásra, egy világgá dobott nagy jelmondatával, a mértékletesség jelmondatával iparkodjunk kiirtani. Ez eddig a világnak egy nemzeténél sem sikerült. Arra kell tehát törekednünk, hogy a pálinkát a népnél egyéb, nemesebb és egészségesebb itallal helyettesítsük, azt számára nehezebben és csak a legkisebb adagokban hozzá férhetővé tegyük és annak mértékletes fogyasztásához szoktassuk. Alkoholistává ezer közül egynek kivételével a pálinka teszi az embert. A német, a belga a holland nép sört fogyaszt, a görög és a spanyol nép bort és alig akad közöttük annyit alkoholistá, mint Franciaországnak egyetlenegy abszinthet fogyasztó vidékén.

Népünk körében a pálinkaivás igaz, hogy csak néhány év óta — félelmetesen

terjed ugyan, de a baj még sokkal kezdetlegesebb, semhogy okszerűen gyógyítható nem lenne. Népünk idegrendszerét a pálinka még nem rontotta, — akarat erejét még nem bénította meg.

Más egyéb, nemes közgazdasági és közjóléti célok megvalósítása mellett, különösen a pálinkaivásnak letörését tüzte feladatául az Orsz. Mértékletességi Szövetség mely most indul apostoli útjára az országban. És éppen jókor, a tizenkettedik órában, mert az ország minden részéből szomorubból szomorubb jelentések érkeznek a pálinka pusztításáról.

Az Országos Mértékletességi Szövetség előtt valóban országmentő feladat áll! És ennek a feladatnak megvalósítására az eszközöket is helyesen választotta meg, mert nemcsak a felsőbb fórumoknál iparkodik minden lehetőt elkövetni a pálinkaivás letörésére, hanem úgy a fővárosban, mint az országnak minden erre alkalmas községében, a már fennálló erkölcsi testületek támogatása mellett, vagy azoknak keretében mértékletességi köröket szervez. A körök a közhatóság védelme alatt állanak és azokat a szövetség gazdasági, hazafias és vallás-erkölcsi irányú könyvtárral és szaklapokkal látja el. Minden körben lehetőleg gyakran felolvasást tart és a helyi viszonyok szerint támogat minden helyes közgazdasági intézményt, vagy pedig annak talaját előkészíti, közgazdasági, ipari és kereskedelmi testületek számára.

A szövetség tagjainak zömét a körtagok képezik, kiket a körhöz és a szövetséghez csak erkölcsi fogadalom fűz, de tagsági

dijat nem fizetnek. A szövetség költségeit a rendes, pártoló és alapító tagok és esetleg adományok fűdözik.

Hisszük, hogy az Országos Mértékletességi Szövetségnek szava nem fog elhangzani a pusztában és néhány év múlva a magyar nép védőbástyájaként fog kialakulni.

A pálinka gőzével együtt tűnik el az apa és testvérgyilkosság, megfogó a virtuskodó, bicskázó legényeknek, a gyujtogatóknak, utonállóknak, dologkerülőknak száma és felépül ismét a hitnek, a hazaszeretnek és a családi boldogságnak már már romba dőlt oltára.

Elpusztulnak a pálinkamérő boltok, megnéptelenednek a kórházak és elme-gyógyintézetek alkoholistá oszdtályai, nem szóval meg a dob a hitelbe adott pálinka feiében a gazda fekvősege és ingóságai fölött. Maga a nép dobja sutba és veszi ki majd felebarátja kezéből az Amerika felé vezető vándorbotot és maga a nép állítja pellengére a részegeskedőt, a pálinka-ivót és ez a szégyen lesz számára a legnagyobb büntetés.

F. M.

Hirek.

— Magyar festő sikere külföldön. Schwarz Elza magyar festőművész — Halász Dezsőné urnó unokahuga — Bécsben kiállított festményeivel elnyerte a Rotschild-féle művészi alapítvány 800 koronás ösztöndíját. Bennünket azért érdekel a festőművész, mert aszóditartózkodása alatt több aszóditájékpet festett, melyek különösen megnyerték a kritikusok tetszését, sőt a kiállítási ösztöndíj elnyerését is elsősorban aszóditájékpeinek köszönheti. Néhány festménye aszódit tulajdonában is van, melyeket alkalmunk volt megtekinteni. Festményein különösen a színek sokoldalúsága mellett is művészi összehatása s a bámulatos perspektiva lep meg bennünket. A művész tanulmányait Nagybányán, majd Münchenben folytatta, hol a művész-egyesület kitüntetésre méltatta. Most Olaszországba utazik tanulmányútra. Ösztönt gratulálunk és továbbra is sok sikert kívánunk a művésznek, ki a magyar festőművészetnek külföldön is dicsőséget szerzett.

— Megszűnt sajtóper. Több, mint 3 évvel ezelőt dr. Batta Péter aszódit lakos ügyvédjelölt tollából egy cikk jelent meg a Gödöllői Hírlap cz. lapban, amelyben a szerző pánszlá-vizmussal vádolta az aszódit evang. egyház vezetőségét. Az egyház nevében Chugyik Pál lelkész sajtó útján elkövetett rágalmazásért büntető pert indított dr. Batta ellen. Most 26-ára volt kitzúve a per főtárgyalása, minthogy azonban dr. Batta, illetve ügyvédje a köztisztvisletben álló és alaptalanul megrálgalmazott Chugyik Pál lelkészhez bocsánatkérő levelet intézett s neki teljes elégtételt szolgáltatott, ez panaszát visszavonta s így a. Batta Péter ellen a további eljárás megszűnik.

— Róm. kath. istentisztelet Domonyban. Domonyban, a hol tudvalegőleg róm. kath. templom nincs, a hívők tehát az aszódit templomot kénytelenek látogatni, husvét vasárnapján Jó Antal aszódit plebános az ottani elemi iskolában istentiszteletet tartott, a melyen Domony és vidékének róm. kath. vallású intelligentiája is teljes számban megjelent.

— Pestvármegye törvényhatósága jelen havi ülésén felvette Székely Miklós ikladi közs. jegyző Gyula nevű fiát a Ludovika-akadémia Butler-féle alapítványi helyére.

azon szent igéket, a melyekről kedves hveim nektek e szent ünnepen elmélkedni akarok. Ezek a szentigék pedig irva vannak . . .

Itt megakadt a tiszteletes ur, mert az imakönyv behajtott lapján nem a Pál apostol igéi voltak feljegyezve, hanem a májas hurka, tepertőspogácsa és még sok szem, száj ingerlésére alkalmas eledel elkészítési módja. Rémmülten fordított a könyv első lapjára, a hol karikázó szemek olvashatták az első magyar szakácskönyv címét és hogy az a könyv a Szalay Ilonkáké.

Kétségbeesve tekintett körül s ott lent a szószerék előtt egy gyönyörű lány arca tekintett fel hozzá. A szépséges szemek mintha mondták volna: Na hát, lássuk az ultimót tiszteletes uram.

Laci egyszerre megértett mindent. De nem azért volt ő debreceni diák, hogy megadja magát. Nagyhirtelen belekezdett a folytatásba és olyan szép szentigéket olvasott ki abból a bibliából, hogy Pál apostolnak is dicsőségére vált volna.

Hát még a prédikáció, az volt csak szép. A mikor kifelé mentek a templomból, az öregnéni-kék könyvezve ölegették.

— Hej, de szépen beszélt tiszteletes uram, így csak talán a Krisztus beszélt.

A mikor haza értek, Szalay nagytiszteletű uram is megszóllalt.

— Csakugyan szépen beszéltél öcsém, csak azt mondd meg, milyen kiadású bibliában vannak azok a szentigék, a melyeket felolvastál, mert én azt még sohasem olvastam.

— A IV. bővített kiadásban, nagytiszteletű uram.

— Az pedig . . .

— Az én szakácskönyvem — nyitott be kacagva a kis tiszteletesné.

— Elvesztettem a rekontrát, megnyerte az ultimót, tiszteletes uram.

A mikor Szalay nagytiszteletű uram előtt világossá lett a dolog, nagy örömmel ölegette meg Bartók Lacit.

— Ember vagy, öcsém. Téged az Isten is papnak teremtett erdőfalvai papnak, maradj itt édes öcsém káplánnak.

Bartók Laci elébb belenezett az Ilonka lányasszony ragyogó szemébe és csak azután mondta.

— Itt maradok, nagytiszteletű uram akár papnak is, de csak úgy, ha a papné Ilonka kisasszony lesz.

— Itt a kezem fiam, de hát mit szól hozzá a kis tiszteletesné?

Az örömtől ragyogó arcát odatemette a nagytiszteletű uram mellére és úgy susogta . . . ha te is úgy akarod, édes apuskám.

— Legyetek boldogok, mondta ki a nagy szót Szalay nagytiszteletű uram, de azt kösd ki fiam magadnak, hogy a feleséged nehogy a te bibliád szerint süsse meg valamikor a dióspatkót.

Zéró.

— **Tűz egy téglagyárban.** Kedden a délutáni órákban kigyuladt Steinberger Mór. aszódi lakos a Szilason levő téglagyárának egyik fészere. Csakhamar tüzet fogott a másik fészere is. Mind a kettő leégett. A kivonult aszódi, nemkülönben a javítóintézet tűzoltóságának köszönhető, hogy a tűz a nagy szél dacára a gyár többi épületeire át nem csapott. A kár így is körülbelül 2500 korona, a mely azonban biztosítás útján megtérül.

— **Bérmálások.** Megyés főpásztorunk körlehelében közli a tavaszi bérmálások sorrendjét, mely vidékünkön a következő: Május 29-én Kállón a versegiekkel együtt; 30-án Aszódon a kartaliakkal együtt; 31-én Galgamácsán; június 1-én Püspökhatvanban a püspökszilágiakkal együtt.

— **Az új vasúti menetrend.** Hirt adtunk már arról, hogy május 1-től kezdve menetrendünkben lényeges változás fog beállni. Módunkban áll ezen ránk nézve oly előnyös változásokat — annak kiemelésével, hogy hét új vonatot kaptunk — már most olvasóinkkal közölni. Az új vonatok és a régiek változott érkezési és indulási ideje a következő: Budapest felől: indul reggel 5⁰⁰-kor, (új) érkezik Aszódra 7⁵⁵-kor; indul 6⁵⁵-kor, érkezik 8⁵⁵-kor; indul délután 2³⁰-kor, érkezik 4³⁰-kor; indul (gyorsvonat) 3⁰⁰-kor, érkezik 3⁵⁴-kor, indul 5¹⁰-kor (új), érkezik 6¹⁷-kor; indul este 8⁰⁰-kor (új), érkezik 9³⁹-kor; Hatvan felől: indul Aszódra reggel 7⁵²-kor (előbb 8¹⁸-kor), érkezik Budapestre 9²⁵-kor; indul 9⁰⁵-kor, (új) érkezik 10²⁰-kor, (új gyorsított személyvonat); indul délelőtt 11⁵⁷-kor, (gyors, előbb 11⁵⁰) érkezik 12⁵⁰-kor; indul délután 1³⁰-kor, (új gyors.) érkezik 2³⁰-kor; indul este 8²⁵-kor (új gyors), érkezik 9²⁰-kor. Hiánya azonban az új menetrendnek, hogy Budapestre délelőtt már 8²⁵-kor indul az utolsó vonat és 12⁵⁰-ig más vonat nincs. Ezen hiány pótlása végett Aszód, Gödöllő és Hatvan közönsége kérvényileg fordult a máv. igazgatóságához, hogy a lehetőséghez képest olyan helyi — Budapest — Hatvan vonatot letesítsen, a mely Budapestre délelőtt 10—11 óra között indulna el. Még csak azt jegyezzük meg, hogy a vonatok menetessége általában nagyobb, mint az eddigieké volt. Az Aszód—Balassagyarmati vonalon is 15—30 percnyi különbséggel fognak a vonatok ezentul közlekedni. — A részletes menetrendet jövő számunkban fogjuk közölni.

— **Tűzoltó majális.** Az aszódi önkéntes tűzoltó testület f. hó 20-iki parancsnoksági ülésén elhatározta, hogy május 21-én a javítóintézet melletti ákácokban majálist rendez. Az idő igen szerencsésen van megválasztva, mert első lesz a nyári mulatságok között, s ha az időjárás kedvez, bizonyára jól fog sikerülni.

— **Acsai vásár.** Folyó hó 17-én elmaradt az acai vásár a fellépett száj- és körfőfájás miatt. Annak idején kellő módon értesíteni fogja a községi előjáróság a közönséget e vásár megtartásának napjáról.

— **Husvétli krónika.** Aszódi János hévizgyörki lakos ugyancsak megjárta husvét vasárnapján. Délután bort fejtett, amikor egy kőbányai ember bort kért tőle. Aszódi megtagadta a kérést, ami az idegent olyan dühbe hozta, hogy revolvért rántott és háromszor Aszódra lőtt. Csak az egyik golyó talált és ez is oly szerencsésen, hogy az aiso ajakba hatolva az álkopocs csonton elcsuszott és az ál alatt jött ki. A sérülteit dr. Rendes Dezső aszódi orvos vette kezelésbe, a merénlyöt pedig a csendőrség.

— **Hatvanban is fogynak a képviselő választók.** Az elmúlt héten ejtették meg Hatvanban a képviselőválasztók névjegyzékének kiigazítását. Eszerint a választók száma 760, tehát mintegy 20 vokssal kevesebb az ideinél.

— **Tűz Versegen.** Tüzi láрма riasztotta föl f. hó 20-án Verseg község lakosságát éjjeli nyugalmából; ugyanis egy lakóház és melléképületek álltak tűzben. Kepes Imre ottani lakos zsupfedelű háza eddig ismeretlen okból kigyuladt és innen huzódott át a tűz a melléképületekre. A tűz keletkezésekor majdnem mindenki aludt és így mire a veszedelmet észre vették már az összes épületek lángba állottak, a községi tűzfecskendőknek és az összesereglett segítőknek már csak arra kellett ügyelni, hogy a tűz tovább terjedését megakadályozzák. A kár nagy de biztosítás útján egy részre megtérül.

— **Szünik a száj- és körfőfájás.** A galgamenti községekben mindjobbán szünik a száj- és körfőfájás. Már csak Acsa és Csóvár van zár alatt. A mult héten oldatot fel Püspökhatvan.

Nyilttér.

REINER ARANKA

FELSŐSÁP

WEISZ LÁSZLÓ

ACSA

JEGYESEK.

Közgazdaság.

— **Új pénzügyintézet Hatvanban.** A hatodik pénzügyintézet alapítása áll küszöbön Hatvanban. 300,000 K alaptőke összehozásán fáradoznak az alapítók. Az új pénzügyintézet ipari és parcellázási vállalkozásra alakul és nem tisztán banküzlet céljaira.

— **Malom helyett téglagyár.** A hatvani malmal alapítására megalakult részvénytársaság igazgatósága a változott viszonyok folytán most azzal az eszmével foglalkozik, hogy eltekint a malom létesítésétől, hanem e helyett téglagyárat létesít. A legközelebb megtartandó igazgatósági ülés fog dönteni e tárgyban.

— **«Vállalkozási és Műszaki hírek»** címmel új szaklap indult meg a fővárosban. A nagyszabású és szépkiállítású, hetenként kétszer: szerdán és szombaton megjelenő lapot Schiller Mór laptulajdonos szerkeszti és már az első számai is biztositókat nyujtanak arra nézve, hogy úgy a vállalkozás, szállítás, el és bérbeadásra vonatkozó gyors hírszolgáltatásával, valamint az összes műszaki dolgot felölő terjedelmével az érdekelteket szakkörök a legközelebbben képes szolgálni. Előfizetési ára: egész évre 24 K — fél évre 12 K.

Közigazgatás.

* Aszód község képviselőtestülete f. hó 28-án ülést tart, a melyen tárgyalás alá kerül az 1910. évi zárszámadás.

* Az országgyűlési képviselőválasztók 1912 évi ideiglenes névjegyzékét a központi választmány már megállapította. E szerint a választók száma a váci kerületben: 3663, apadás 108; a gödöllői kerületben: 11,132, szaporodás 1061.

Egészségügy.

Husvét ünnepe végre meghozta az idő javulását, enyhe tavaszi időt, a déli órákban majdnem nyáriának mondható az időjárás, az egész héten keresztül. Szeszélyesnek elég változó az időjárás, a husvét előtti napokon minden lakás konyhájában vigan pattogott a tűz; télikabátunkat szorosabban vontuk össze az utcán, hogy védekezzünk a sűrítő szél ellen. Husvétra előkerültek a tavaszi felöltők, majd a hét vége felé ezek is bekivánczoltak.

Az egészségügyre is kedvező volt a lefolyt hét, a mennyiben Aszódon vörhenyben 1 betegülési eset, Kartalon vörhenyben szintén 1 betegülési eset fordul elő. Hosszu szünet után f. hó 29-én a leánynevelő intézet is újból megnyitott.

HIRDETÉSEK

jutányos árban a kiadóhivatalban vétetnek fel.

Szolid bevásárlási forrás!

DÉNES JENŐ

vas, fűszer és gyarmatáru nagykereskedő
Aszód

a Mc. Cormick amerikai mezőgazdasági gépgyárak képviselője.

Ajánlja dús raktárát a szakmába vágó
összes cikkekben. 17 52

Kochlács Lajos

„Entreprise“ — Első Aszód és vidéke temetkezési vállalat — Aszódon.
A Feuermann-féle házban a városházával szemben.

Ajánlja magát egyszeres-
valamint díszes temetések
rendezésére helyben és
vidéken. — **Kész fa-
koporsók és ércoporsók
mindenféle nagy-
ságban.** — Szemfődelek,
halotti ruhák, fakeresztek,
művirágkoszorúk, érc-
koszorúk és koszoru-szala-
gok, valamint minden-
nemű temetkezési cikkek
a legnagyobb választékban
nálam a legolcsóbb árban kaphatók. — **Hullaszállításokat bel- és külföldre elvállalok.** —